

نوجوان

برای حل مشکلات و رسیدن به موفقیت
چقدر می‌توانیم به خودمان اتکا کنیم؟

بشار من کمکت کنه!

طرح: امیرمحسن ترائی

ضمیمه نوجوان

شماره ۳۵ • ۲۲ آبان ۱۳۹۹

توی این شماره
باهم می‌خوانیم

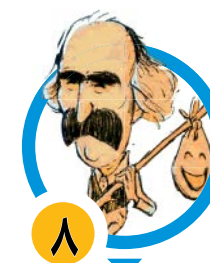
سلطان خودت باش

سلیقه‌ات
کیلویی چند؟

گفت‌وگو با مهدی
دادجو، مدیر گروه
کتاب رادیو فرهنگ

صاحب اصل مطلب

بسم...

کمکم کن!

حسین
شکیب‌راد
دبیر «نوجوان»

در زمین خوشحالی نکردند. شادی نصیب تیم ما شده بود! بیایید کلاهمان را قاضی کنیم. بد نیست برای موفقیت چشم‌ت به شکست دیگران باشد؟ بد نیست به نیرو و توان خودت اتکا نکنی و به جای این که روی خودت حساب کنی، امیدت به دیگران باشد؟ حرف‌مان این نیست که در هیچ‌کاری از دیگران کمک بگیریم و با کسی مشورت نکنیم؛ ولی سؤال این است که اساساً چقدر «خود» مان را قبول داریم؟ چقدر به «من» تکیه می‌کنیم؟ و برای این که تکیه‌گاه خوبی برای خودمان باشیم چقدر این «خود» را تقویت می‌کنیم؟

دروازه حریف را زیر سؤال می‌بردند. اما هنوز آمیدی وجود داشت. نه، اشتباه نکنید؛ منظورم باقی بازی‌های کشورمان نبود. بلکه ما مثل چندین بار دیگر در تاریخ بازی‌های تیم ملی، چشم امیدمان به بازی‌های دیگر تیم‌ها بود. و حالا هم امیدمان به بازی همین دو تیم عراق و بحرین. دیدار بحرین و عراق که در شهر امان اردن برگزار شد، یک بازی فیزیکی و درگیرانه بود که تا دقایق پایانی مسابقه شاهد برخورد‌های زیادی در آن بودیم و در نهایت هم گلی در پی نداشت. وقتی داور سوت پایان را زد هیچ‌کدام از تیم‌های حاضر

آبان ۱۳۹۸ بود. دقیقا یک سال پیش. ایران در بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ در مقابل عراق و بحرین دوشکست را متحمل شده بود. حال و هوای اردوی تیم ملی فوتبال اصلاً خوش نبود. منتقدین کار خودشان را خوب بلد بودند و داشتند از ویلموتس که مربی تیم بود تا کادرو بازیکنان و زمین چمن و تیر